

I skrivande stund har nedanstående berättelse 24.700 delningar på Facebook. Berättelsen kommer från en man, Åke Holm, som är miljöpartist och driver en sida, Fruktkampen, för att stoppa alla kostnader för elever i grundskolan. Mycket av stödet kommer via nedanstående berättelse som Åke säger sig ha fått av en väninna som har en bekant som känner Erik och hans mamma.

- Du ska nu tillämpa de källkritiska reglerna på denna historia.
- Har uppgiftslämnaren, Åke Holm, tendens?
- Är uppgiftslämnaren, Åke Holm, beroende av andra källor?
- Finns det några uppgifter som gör att vi vågar säga något om närhet i tid?
- Finns det uppenbara orimligheter i texten?

Share if you care – Åke Holm

Jag ska berätta om en pojke och hans mamma. Vi kan kalla pojken Erik, för hans mamma vill inte att jag inte skriver hans riktiga namn.

Erik är en mycket snäll pojke. Livlig och fantasifull. Men bara hemma.

I skolan är han tystlåten och är oftast ensam på rasterna. Ingen vågar prata eller leka med honom, för de tuffare barnen i klassen brukar reta honom för hans slitna och ofta lagade kläder. Ibland retar även de snälla barnen honom, för att de inte vågar säga emot de populära barnen som har de finaste och dyraste märkeskläderna.

Erik skäms för att han inte har fina kläder. Fast han vet ju att det inte är mammas fel, för hon har inte råd att köpa kläder så ofta.

En gång försökte han dra ner sina gamla jeans så att det skulle se ut som om de var såna där moderna som de tuffa pojkarna har. Men då var det någon som såg att hans kalsonger var spruckna och trasiga i resåren. Alla skrattade åt honom när han sprang in och låste in sig på toaletten, där han drog upp byxorna igen.

På eftermiddagarna brukar klassen ha gemensam fruktstund. Då äter alla barnen de frukter som de har med sig hemifrån. Alla utom Erik. Oftast. Ibland har han med sig ett äpple, om mamma hittat något billigt i affären. Men de få gånger han har något med sig är det oftast en morot. Då brukar de tuffa barnen reta honom. Men för det mesta har han ingen frukt med sig. Hans mamma brukar låtsas att hon glömt. Men hon och Erik vet...

EN gång blev Erik jätteglad. I alla fall för en kort stund. En flicka i klassen kom fram till hans bänk och gav honom ett helt päron, ett alldeles grönt och fint.

att lita på facebook?

facebook

Flickan log faktiskt. Erik log blygt tillbaka och kände för en stund att det här var en bra dag. Men plötsligt kom fröken snabbt fram och tog pæronet från hans hand. Hon sa att ingen, INGEN, får ge bort frukt till någon annan. Alla föräldrar måste själva ta sitt ansvar. Fröken såg nästan argt på Erik och sa högt att hans mamma borde skärpa sig. Hela klassen var alldeles tyst, några fnissade. Efter en stund satt några av de tuffa barnen och retade honom genom att vända sig mot honom och smaska och njuta högt av sina frukter. En flicka hade lila plommon med sig. Det var den godaste frukt Erik visste. Den dagen var ingen bra dag, den heller.

Erik är oftast trött efter skolan. Han orkar inte riktigt hänga med på eftermiddagslektionerna. På senaste kvartssamtalet klagade fröken på att Erik inte vill hänga med och att han var ofokuserad och slö och hör inte på. Mamma vet nästan aldrig riktigt vad hon ska säga eller ta sig till då. Särskilt inte när fröken tog upp det där med att hon måste skicka med frukt i skolväskan. Då försökte hon förklara det med att hon jobbar på nätterna och att tröttheten på morgnarna gör att hon ofta glömmet att köpa frukt när hon handlar, men hon skulle minsann bli bättre på det.

Den eftermiddagen köpte mamma en hel klase bananer, stora och gröngula, precis så som Erik älskar dem. Han skulle följande morgon få ta med sig TVÅ bananer till skolan. Att han inte fick någon mjölk till kvällsmaten för att den annars inte skulle räcka till frukosten gjorde ingenting. Erik var så glad ändå, för han skulle ju få äta FIN frukt med de andra barnen. Men den dagen blev inte heller bra. Den blev dålig redan från början, för han hade ett hål i en strumpa. De andra barnen skrattade åt honom och pekade på stortån som syntes hela dagen när de var inomhus. På eftermiddagen halkade han dessutom och blev lerig på byxorna. Då skällde fröken på honom för att han inte hade några reservkläder i sin låda. Erik visste ju att de få kläder hemma som inte var för små eller FÖR trasiga behövde han ju hemma och inte liggande till ingen nytta i en låda i skolan över helgen. Tvättmaskinen hemma är också trasig och mamma har verkligen inte råd att köpa en ny. Att hitta tvättider i tvättstugan på kvällen är inte heller så lätt. Oftast finns det tider på dagen, men eftersom hon jobbar natt så måste hon

ju sova medan Erik är i skolan. Hon försöker därför oftast tvätta för hand när hon hinner.

Erik älskar sin mamma. Han vet att hon inte har råd, men kan ändå inte låta bli att skriva önskelista när han ska fylla år eller när julen närmar sig. Förra gången när han skrev en önskelista till sin födelsedag hade han råkat skriva "Nintendo 3DS" i listan, där han för övrigt hade skrivit billiga saker som skrivblock, penna och suddgummi, keps med Pokémonbild och Star Trekbilder, för han samlade på dem. I en liten ask på hyllan ovanför sängen hade han sju stycken, som han hade fått av sin kusin Niklas.

Den kvällen hörde han mamma gråta, när hon trodde att han sov. Han hör henne ofta gråta. Ibland går han upp och kramar henne, för han vill att hon inte ska vara ledsen. Då säger han alltid att han älskar henne och att hon är den bästa

mamman i hela världen.

I början av sommaren, innan sommarlovet skulle börja, åkte hela klassen på klassresa tillsammans. De åkte till Göteborg och Liseberg. Alla utom Erik. Alla i klassen som hade varit med och samlat in pengar, bakat och sålt fikabröd i lärarrummet, samlat tomburkar och PET-flaskor och en massa saker hade fått följa med. Eriks mamma hade inte varit med och bakat eller bidragit med pengar. Föräldragruppen hade sagt att ALLA som vill följa med måste jobba och bidra lika mycket. De föräldrar som brukar höras mest kallar det solidaritet och ingen annan säger emot.

Den helgen som klassen var bortrest hade mamma i alla fall en överraskning. Hon hade sparat och sparat och på lördagskvällen hade de haft den bästa lördagskvällen som Erik kunde minnas. Mamma hade köpt en stor flaska Cola, en stor påse chips och så mycket godis så att den näst största skålen var alldeles full. Hon hade också fått låna en bärbar dator och filmen "Bilar" av en snäll äldre mamma i grannskapet.

Efter berättelsens slut

Vill du veta mer om Åke Holm eller fruktkampen kan du kika på hans sidor på Facebook.

Alla barnen i skolan brukade prata om den filmen när den var ny, men Erik drog sig undan eftersom han inte hade sett den och kunde inte riktigt hänga med i diskussionerna. SOM han hade önskat att han hade fått se den på bio eller åtminstone på DVD. Men det hade han aldrig sagt till mamma, för han ville inte göra henne ledsen.

Imorgon ska hela klassen ha utflykt. Det är den sjätte utflykten sedan skolan började för två månader sedan. Det vet Erik, för han har räknat. Men han vet också att han kommer att vara sjuk. Ja, inte på riktigt, förstås. Men han vet att mamma inte har råd med matsäcken, för skolan kräver att barnens föräldrar ska skicka med matsäckar när det är utflykt. Erik och mamma har en överenskommelse. När det är utflykt får Erik vara hemma en dag eller två och så får han låtsas hosta lite när han kommer tillbaka till skolan, så att alla ska förstå att han verkligen har varit lite sjuk.

Men Erik känner inte till det värsta ännu. Det vet bara mamma, för Erik brukar inte läsa veckobreven som fröken stoppar i allas väskor varje fredag. Fröken har i det senaste veckobrevet berättat att hon snart ska skicka med hemuppgifter där barnen måste leta information på Internet hemma. Erik och mamma har varken dator eller Internet.

Den här kvällen hör Erik hur mamma gråter igen. Fast den här gången verkar gråten vara mycket ledsnare.

/slut

Det är för Erik och hans mamma och MÅNGA andra familjer som lider ekonomiskt av att skolorna "kräver" att föräldrar ska skicka med frukt varje dag och utflyktsmatsäck varannan vecka, när SKOLLAGEN säger att skolan ska vara GRATIS, som jag driver Facebooksidan Fruktkampen, som har nationell räckvidd.

Detta gäller även (inte så sällan aggressivt) påtryckande föräldragrupper som KRÄVER pengar till klasskassor för klassresor, bakning för försäljning i lärarum och basarer och fan vet allt. Och det gäller även den svenska "läxfria" och kostnadsfria skolan som ÄNDÅ skickar med hemuppgifter som kräver datorer och Internet! Allt detta är, på ren svenska, HELT ÅT HELVETE!

Det är också därför som jag och några vänner har startat Föreningen (och Facebooksidan) Stödkassen, som ska hjälpa människor i akut ekonomisk nöd med mat, kläder och andra hushållsartiklar. Initialt i vår egen kommun, men förhoppningen är att fler underföreningar i andra kommuner bildas i framtiden.

Tack för din tid!

Dela gärna detta om du tycker att budskapet är viktigt!

/Åke Holm, grundare av Fruktkampen och

ordförande i Stödkassen